

ΤΗ Γ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων γ'.

Ἦχος δ' Ἐδωκας σημείωσιν

Ἥλιου λαμπρότερον, λελαμπρυσμένη ἡ μνήμη σου, τοῖς πιστοῖς ἐξανέτειλε, τὴν κτίσιν φωτίζουσα, θείαις φρυκτωρίαις, Εὐλάμπιε μάκαρ, καὶ παθημάτων τὴν ἀγλύν, καὶ τῶν δαιμόνων νύκτα διώκουσα, διὸ σὲ μακαρίζομεν, καὶ ἐτησίως γεραίρομεν, ὡς φωστήρα παγκόσμιον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Σιδὴ ῥῶ ξέομενος, καὶ ταῖς λαμπάσι φλεγόμενος, καὶ εἰρκτὴ συγκλειόμενος, ξύλω ἀναρτώμενος, καὶ θηρίοις βρώμα, διδόμενος μάκαρ, ἀπαρασάλευτος τὸν νοῦν, διεφυλάχθης τῇ θεῖα χάριτι, καὶ νίκης διαδήματι, κατεκοσμήθης Εὐλάμπιε, διὰ τοῦτο τὴν μνήμην σου, χαρμοσύΝως γεραίρομεν.

Τὴν Εὐὰν τὸν τρώσαντα, καὶ Παραδείσου ἐξώσαντα, πολυμήχανον ἔτρωσας, τρωθεῖσα τῷ ἔρωτι, τοῦ Παμβασιλέως, Χριστοῦ Εὐλάμπια, καὶ ὑπομείνασα στερρῶς, σώματος τρῶσιν καὶ πᾶσαν βάσανον, διὸ μεθέξει κρείττονι, θείας θεώσεως ἔτυχες, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύουσα, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Δόξα... Ἦχος δ'

Ἰωάννου Μοναχοῦ

Τῇ φιλαδελφία ἡ ὁμωνυμία συγκραθεῖσα, καὶ ἡ ἀγνεία τῇ ἀπαθείᾳ συμμιχθεῖσα, ἀβλαβῶς διεφύλαξε τῆς γνώμης τὸ εὐτονον. ὅπου γὰρ Θεὸς ὁ ποθούμενος, κόσμος ὅλος καταπεφρόνηται. Ὡ τοῦ θαύματος! ὁ ὄφις νενέκρωται, καὶ ὁ εἰς ὕψος ἀδικίαν λαλήσας, ὑποχθόνιος αὐταδέλφοις Μάρτυσι καταπέπτωκεν, Εὐλαμπίῳ τῷ σοφῷ καὶ Εὐλαμπία. Τούτοις εὐστοχωτάτοις ἄσμασι βοήσωμεν, οἱ καλῶς ἐν Χριστῷ τὸν δρόμον τελέσαντες, αἰτήσασθε τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐδωκας σημείωσιν

Χαῖρε ἡλιόμορφε, ἡλίου ἄδυτον ὄχημα, ἡ τὸν Ἥλιον λάμπασα, τὸν ἀπερινόητον, χαῖρε νοῦς ἀστράπτων, θείαις φρυκτωρίαις, ἡ λαμπηδῶν τῆς ἀστραπῆς, ἡ διαυγάζουσα γῆς τὰ πέρατα, ἡ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἡ παγκαλῆς καὶ πανάμωμος, ἡ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς πιστοῖς ἐξαστράψασα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ῥήγνυται χειρόγραφον, τὸ ἀπ' αἰῶνος νυγείσης σου, τῆς πλευρᾶς Πολυέλεε, Ἀδὰμ τοῦ προπάτορος, καὶ ἡ ἀπωσμένη, φύσις τῶν ἀνθρώπων, ῥανίσιν αἵματος τοῦ σοῦ, καθαγιάζεται ἀνακράζουσα. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνία σου. δόξα τῇ θεῖα σταυρώσει σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα... Ἦχος δ'

Τῷ τῆς Τριάδος φωτί, ἡ αὐτάδελφος ξυνωρίς λαμπρυνθεῖσα, τῶν τυράννων τὴν ὠμότητα κατέβαλεν. ὅθεν καὶ τὴν φλόγα καταπατοῦντες, χορεύοντες ἔψαλλον. Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα; Καὶ πρὸς ἔνθεον δόξαν ἀποβλέποντες, οὐρανόθεν δόξης κατηξιώθησαν, Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύοντες, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐδωκας σημείωσιν

Δαιμόνων κλονούμενον, ταῖς προσβολαῖς καὶ εἰς βάραθρον, ἀπωλείας ὠθοούμενον, οἰκτεῖρησον Δέσποινα, καὶ στερέωσόν με, ἀρετῶν ἐν πέτρᾳ, καὶ τὰς βουλὰς τῶν δυσμενῶν, διασκεδάσασα καταξίωσον, ποιεῖν μὲ τὰ προστάγματα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, ὅπως τύχῳ ἀφέσεως, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Μήτηρ ἀπειρόγαμος, Θεοῦ ἐδείχθης Πανάμωμε, τοῦ Σταυρῷ ὀμιλήσαντος, καὶ πάθη μειώσαντος, τοῖς Τιμίοις τούτου, πάθεσι καὶ πόνοις, οὓς πὲρ ὑπέμεινεν ἐκόν, διὰ τὸ σῶσαι βροτοὺς ἐν χάριτι, διὸ καμὲ

δυσώπησον, σωθῆναι σαῖς παρακλήσεσι, Μητροπάρθενε Δέσποινα, τῶν Ἀγγέλων ὑπέριμε.

Ἀπολυτίκιον ᾠχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ὁ παρὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὴν λαμπρὰν ὕμνῳ Μαρτύρων ξυνωρίδα. Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' ᾠχος πλ. β'

Ὡς ἐν ἠπείρῳ

Ταῖς φανοτάταις ἀκτίσι τῆς τριλαμπούς, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ἔλλαμπόμενοι αὐγῆς, φωτισμὸν αἰτήσασθε ἡμῖν, τὴν πανέορτον ὕμῶν μνήμην γεραίρουσιν.

Ἥλιακὰς ἀπαστράπτει μαρμαρυγὰς, ἡ σεπτὴ καὶ εὖσημος, τῶν Μαρτύρων Ἑορτὴ, καὶ τῆς γῆς τὰ πέρατα ἀεὶ, καταυγάζει μυστικῶς, σθένει τοῦ Πνεύματος.

Νέω ἐν σώματι Μάρτυς τὸν παλαιόν, τῆς κακίας ἄρχοντα, κατεπάλαισας στερρῶς, ὑπομείνας βάσανα καὶ πύρ, καὶ δεινῶν ἐπιφορὰς, μάκαρ Εὐλάμπιε.

Θεοτοκίον

Λελυτρωμένοι Παρθένε προγονικῆς, καταδίκης ἄχραντε, τὴ γεννήσει σου σαφῶς, ἐν φωναῖς ἀσμάτων σὲ ἀεὶ, μακαρίζομεν πιστοί, ὡς Θεομήτορα.

Ὦδὴ γ'

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ

Ἀγῶνας ἦνυσας στερρῶς, ὑπομείνας βασάνους, καὶ πικρὰς τιμωρίας, τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, νευρούμενος προφανῶς, ταῖς ἐλπίσιν, ἔνδοξε Εὐλάμπιε.

Μαρτύρων εὐκλειαν φαιδρὰν, περικείμενον Μάρτυς, καθορώσά σε ὅλην, ταῖς βασάνοις ἑαυτὴν, ἐκδέδωκεν ἡ σεμνὴ, Εὐλαμπία, ἀδελφὰ φρονούσά σοί.

Ποθήσας Μάρτυς τὸν Χριστόν, τὰ ὀρώμενα πάντα, εἰς οὐδέν ἐλογίσω, τῶν τυραννούντων ὀρμᾶς, Εὐλάμπιε ἀθλητὰ, ὀλεθρίους, πίστει τροπώσάμενος.

Θεοτοκίον

Ῥυσθῆναι πάσης πονηράς, ἐναντίων ἐφόδου, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, τοὺς σὲ τιμῶντας ἀεὶ, Θεοτόκε, πάνταγενε ἰκέτευε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡ μᾶς, ἐν τῇ πέτρα τῆς ὁμολογίας σου».

Κάθισμα ᾠχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τῶν βασάνων τὰ νέφη τὰ χαλεπά, Ἀθληταὶ παριδόντες καρτερικῶς, ὡς ἥλιος χάριτι, τοῦ Σωτῆρος ἐλάμπατε, ἀδελφικὴ στοργὴ δέ, ἐνθέως συνδούμενοι, ἐφ' ὁμοίοις πόνοις, λαμπρῶς ἐδοξάσθητε, ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον χάριν, ἐξ ὑψους ἐδέξασθε, θεραπεύειν νοσήματα, Ἀθλοφόροι αὐτάδελφοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νὺν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντομένην πανάμωμε, ἀμαρτιῶν τε φόρτω, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ ἐν πυθμένι Ἰδοῦ, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τὴ θερμὴ σου πρεσβεία, καὶ σῶσον παρέχουσα, τὸν λιμένα τὸν εὐδιον, ἵνα πίστει κραυγάζω σοί. Πρέσβευε τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δούναί μοι τὴν ἄφεσιν. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δούλός σου Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρῶσα καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα, ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἦν πᾶρ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν. Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσιν, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὦδὴ δ'

Χριστὸς μου δύναμις

Ἀγρίων χάσματα, θηρῶν ἐφίμωσας, ἐπικλήσεσι θείαις Ἀγγελικῇ, δόξῃ καλλυνόμενος, καὶ μαρτυρίου ἱεραῖς, φωταυγίαις λαμπρυνόμενος.

Ναὸν σὲ ἔμψυχον, ναὸν πανάγιον, ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις Μάρτυς σοφέ, εὖρατο Εὐλάμπιε, ὃ κραταιούμενος Ναοῦς, τῶν εἰδώλων κατηδάφισας.

Ἐπὶ ἡμῶν ἄσειστος, ἀκαταπτόητος, ἀπερίτρεπτος πάσαις ἐπιβολαῖς, χαλεπῶν κολάσεων, κραταιουμένη ἐν Χριστῷ, Εὐλαμπία παναοίδιμε.

Μαρτύρων αἵμασι, καλλωπιζόμενοι, καὶ ὁμόνοιαν πίστει ἀδελφική, σώζοντες Μακάριοι, τῶν διωκτῶν τὰς ζοφεράς, ἐπινοίας διεκρούσασθε.

Θεοτοκίον

Νοήσας πόρρωθεν, ἐμφαντικώτατα, Ἀββακοῦμ σὲ ἐκάλει ὄρος Ἀγνή, ἀρεταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὦδὴ ε'

Τῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθὲ

Ὡς ὄρθρος ἔλαμψας εὐπρεπῆς, ὡς ἡμερινὸς ὄντως ἀστήρ, ὡς φαεινόςτατος ἥλιος, ἄθλων καὶ σημείων μαρμαρυγαῖς τοῦς Πιστοῦς, ἐνθέως καταυγάζων, Μάρτυς Εὐλάμπιε.

Μεγίστοις πόνοις ἐγκαρτερῶν, καὶ τὰς ἀνενδότους τῶν δεινῶν, ἐπιφορὰς λογιζόμενος, Μάρτυς ὡς ἠδίστας τρυφᾶς Εὐλάμπιε, τὰς θείας ἀντιδόσεις, χαίρων κεκλήρωσαι.

Αἱμάτων ρεῖθρα Μάρτυς σεμνή, χέουσα ἐκτῆσω τῆς Τρυφῆς, σὺ τὸν χειμάρρουν πανεύφημε, καὶ τὴν δι' αἰῶνος δόξαν ἀμάραντον, καὶ τὴν ἐν Παραδείσῳ, τερπνὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον

Ῥομφαῖαι πᾶσαι τοῦ δυσμενοῦς, ἄχραντε πανάμωμε Ἀγνή, ὄντως εἰς τέλος ἐξέλιπον, σὺ γὰρ τὸν ἀπάντων Θεὸν ἐκύησας, τὸν Σταυρῷ καθελόντα, τούτου τὸ φρύαγμα.

Ὦδὴ ς'

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

Τεινόμενοι Μάρτυρες, καὶ στρεβλούμενοι δεινῶς, καὶ τοῖς θηρσὶ ριπτόμενοι, καὶ μεληδὸν κοπτόμενοι καὶ πυρί, ἐνύλω φλεγόμενοι, τὴν ἀμώμητον πίστιν οὐκ ἠρνήσασθε.

Ἐψοῦμενα κύματα, τῶν κολάσεων σφοδρῶς, δικαστικαῖς προστάξεσι, τὸ σταθιρὸν τῆς γνώμης τῶν Ἀθλητῶν βυθίσει οὐκ ἴσχυσε, τὴ γὰρ θεία παλάμη ἐκρατύνοντο.

Ῥοαῖς ἀπεπνίξατε, Φαραῶ τὸν δυσμενῆ, τοῦ ἐκχυθέντος αἵματος, τὴν δὲ Χριστοῦ ἠρδεύσατε εὐσεβῶς, ἀήττητοι Μάρτυρες, Ἐκκλησίαν, τὴ πίστιν ἀναθάλλουσαν.

Θεοτοκίον

ᾠκησεν ἐν σοί, καὶ πάντας ἐφώτισε βοᾶν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις

Ὁραιότατος ὄφθης ψυχὴ καὶ σῶματι, τῶν βασάνων νιφάσι καταχωννύμενος, Μάρτυς ἀθλητὰ, οὐδαμῶς δὲ ἠττώμενος, μέλπει τῷ Δεσπότη, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥητορεύοντες ἅμα λόγον τὸν ἔνθεον, ἐξεφαύλισαν πόθω δόγμα τὸ ἄθεον, οἱ ἀδελφικὴ, ἀγχιστεία συνδούμενοι, Μάρτυρες τοῦ πάντων Θεοῦ καὶ Βασιλέως.

Ἰερεῖα καὶ θεῖα ὀλοκαυτώματα, ἐθελόθυτοι ἄρνες ἄμωμα σφάγια, κάρπωμα δεκτόν, τῷ Θεῷ προσηνέχθητε, ἐν ἐπουρανίῳ, τραπέζῃ Ἀθλοφόροι.

Διαυγῆ σε ἀστέρα φωτοειδέστατον, ἰαμάτων ἀκτίσι καταλαμπρύνοντα, πάντων τὰς ψυχὰς, ἀθλοφόρε Εὐλάμπιε, πίστει ἐγνωκότες, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἀπειρόγαμε Κορὴ χαῖρε πανάμωμε, ὁ λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ χαῖρε Θεόνυμφε, τῶν ἀμαρτωλῶν, χαῖρε τὸ ἱλαστήριον, χαῖρε ἡ τεκοῦσα, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλεξας, ἅπαντα γὰρ δράς, Χριστὲ μόνω τῷ βούλεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

ᾠδὴ θ'

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν

Ἰδεῖν τὴν δόξαν τοῦ Παντοκράτορος, ἐπιποθῶν καὶ κάλλος δὲ αὐτοῦ τὸ ἀμήχανον, ἀδοξίαν τοῦ βίου παρέδραμες, ἄτιμον ὑπομεῖνας, θάνατον ἔνδοξε, δόξαν προξενούντά σοι ἀεὶ, Μάρτυς Εὐλάμπιε.

Ὡς φῶς ὡς λύχνος ἀεилаμπέστατος, τοῖς ἐν νυκτὶ τοῦ βίου καθωράθης Εὐλάμπιε, ἀγνωσίας τὸ σκότος ἐδίωξας, ἔλυσας παθημάτων τὴν ἀμαυρότητα, φέγγει ἰαμάτων, Ἀθλητὰ Θεομακάριστε.

Στολαῖς βαφεῖσαις ὑμῶν ἐξ αἵματος, μαρτυρικοῦ ὠραίους ἑαυτοὺς περιστείλαντες, στεφηφόροι Κυρίῳ παρίστασθε, μέλλοντες σὺν Ἀγγέλοις, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Τριάς, ἡ πανουργὸς καὶ παντοδύναμος.

Ἡμῶν τῶν πίστει τὴν ἀεισέβαστον, καὶ ἱερὰν καὶ πλήρη φωτισμοῦ καὶ λαμπρότητος, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, τελούντων ὑμῶν, Μνήμην καὶ προσκυνούντων, πίστει τὰ λείψανα, μέμνησθε παντοίων πειρασμῶν, πάντας λυτρούμενοι.

Θεοτοκίον

Φωτὸς δοχεῖον τοῦ ἀναλάμπαντος, θεοπρεπῶς ἐκ σοῦ τῆς καθαρᾶς Παναμώμητε, τῆς ψυχῆς μου τὰ ὄμματα φώτισον, σκότος τῆς ἀγνωσίας ἀποδιώκουσα, καὶ τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀχλύν, ἐξαφανίζουσα.

Ὁ Εἰρμὸς

«Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σὲ σαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις, Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν».

Ἐξαποστειλάριον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἀξίως ἐποφειλομεν, ὑμνεῖν τοὺς οὐρανόφρονας, Εὐλάμπιον Εὐλαμπίαν, τοὺς ἱεροὺς ἀθλοφόρους, ὧς αὐταδέλφους Μάρτυρας, καὶ τὴν αὐτῶν ὑπέρλαμπρον, μνήμην τελεῖν ἐν ἁσμασιν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου γὰρ οὗτοι, ἐξίλειοῦνται τὸ θεῖον.

Θεοτοκίον Ὅμοιον

Ῥανίσι τοῦ ἐλέους σου, κατάρδευσον Πανάμωμε, τὴν ἐκτακεῖσαν ψυχὴν μου, τῆς ἀμαρτίας τὴ καύσει, καὶ σκοτισθέντα πάθεσι, τὸν νοῦν μου Φωταγωγὴ σόν, τοῦτον σαφῶς ἰθύνουσα, πρὸς ἄυλον θεωρίαν, τοῦ σοῦ Υἱοῦ Θεοτόκε.

Και ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.